

Un país i dos triangles

Divendres, 5 de novembre, una grata notícia es va escampar per les comarques meridionals del País Valencià. En una decisió apassionadament esperada, el consell de ministres va disposar que l'Agència d'Harmonització del Mercat Interior (AHMI) de la Unió Europea, dedicada a Marques, Patents, Dissenys i Models, s'establira a la rodalia dels termes municipals d'Alacant o d'Elx, dins de la zona de l'anomenat Triangle i ben a prop de l'aeroport internacional de l'Altet.

Barcelona, Madrid, Sevilla i Múrcia havien optat també com a possibles seus de l'organisme comunitari, però el president Joan Lerma i el seu partit havien insistit a Felipe González perquè avalara aquesta ubicació al sud del País Valencià. L'objectiu és estimular l'economia de la zona amb plans d'infraestructures (impuls de l'aeroport o desdoblament de la carretera N-340) i, segons que va dir el president valencià, contribuir a la modernització del teixit industrial.

L'aposta pel desenvolupament del Triangle Elx-Alacant-Santa Pola resultava evident, tal com es llegia en una carta de Lerma a González del dia 2 de novembre: "...seria un projecte molt engrescador tant per als sectors econòmics i socials com per a la ciutadania valenciana en general." Lerma es rendia així als bel·ligerants empresaris del Club d'Inversors, promotors del Triangle Elx-Alacant-Santa Pola, després de suportar una implacable tempesta de greuges alacantinistes contra els "beneficis" obtinguts per la província de València en detriment de la d'Alacant. Aquestes queixes eren expressades especialment per Luis Díaz Alperi, president de la Cambra de Comerç, ex-dirigent provincial d'UCD i braç programàtic del PP d'Eduardo Zaplana, el qual va declarar, en saber-se la decisió governamental: "Es la millor notícia que hem rebut a Alacant en els últims deu anys, i compensa la injusta pèrdua d'altres serveis. D'alguna cosa ha servit estar protestant permanentment."

Fent abstracció de qualsevol pressió empresarial, la decisió del govern espanyol beneficia el País Valencià. La instal·lació de l'AHMI subratlla la necessitat del Tren de Gran Velocitat per a tot el corredor mediterrani. A més, obre la perspectiva de la mobilització d'uns 10.000 milions de pessetes procedents dels sectors privats i públics, a més d'oferir entre 200 i 400 llocs de treball a funcionaris i omplir amb prop de 5.000 operadors privats la

Promogut pel Club d'Inversors, destacada convergència empresarial i primer grup de pressió il·licitano-alacantí, el Triangle Elx-Alacant-Santa Pola torna a ser actualitat després de l'anunci que hi ubicaran l'Oficina europea de Patents i Marques. Dos models de vertebració nacional al sud del nostre país lluiten, però, al voltant d'aquest projecte.

futura selva d'oficines jurídiques i d'assessories tècniques que es concentraran al Triangle, al voltant de l'oficina comunitària.

Avanç de campanya. La instal·lació de l'AHMI promet ser molt ràpida, fins i tot abans dels pròxims comicis autonòmics del 1995. La preocupació per l'ascens electoral dels conservadors i les fragoses prèdiques dels defensors de l'alacantinisme, agrupats en el Club d'Inversors, han trasbalsat el PSPV-PSOE, que, amb aquesta jugada, ha aconseguit descol·locar el PP. El senador socialista Àngel Franco és rotund: "Alacant és un objectiu bàsic per a nosaltres", mentre que el diputat Albert Pérez Ferré neda amb desimboltura en platges electoralistes: "S'ha demostrat la sensibilitat de la Generalitat valenciana cap a la província d'Alacant, fora del fals alacantinisme promulgat pel PP i els gestors del greuge comparatiu."

Més clar encara, el conseller d'Administració Pública, l'alacantí Lluís Berenguer, va comentar que aquesta concessió significa "la consagració definitiva del Triangle. Tot ha estat resultat d'una negociació directa amb el Govern". Per la seua part, el Club d'Inversors va irradiar la seua eufòrica satisfacció per un projecte que descongela el desenvolupament del Triangle, dinamitza l'aeroport de l'Altet i omple de negocis l'agenda de la Institució Firal Alacantina, IFA, i, a més, afavoreix molts interessos particulars.

El Triangle constitueix un important corrent d'opinió davant la Generalitat. Àngel Poveda, coordinador de l'estudi sòcio-econòmic i demogràfic del Triangle i catedràtic d'economia aplicada, fa publicitat de la zona qualificant-la com "l'única capaç de fer contrapès a València". Vice-rector d'Investigació de la Universitat d'Alacant, Poveda ha manifestat que l'AHMI generarà feina d'alta qualificació tècnica. Mesos abans, aquest expert ja havia establert una oficina de patents i marques amb altres col·laboradors del seu equip universitari.

Cap a Múrcia i la Manxa. El reviscolament del Triangle Alacant-Elx-Santa Pola ha desengreixat també la vella màquina teòrica del *Sureste* (integrat per les províncies d'Alacant, Múrcia i Albacete). Ço és el fracassat model supraregional alimentat pel franquisme i les seues entitats financeres, insistentment obsessionades per la connexió alacantino-murciana en lloc de l'eix nacional més

Els dos triangles

evident Alacant-València-Barcelona. La força centrífuga i invertrebradora d'aquesta idea del *Sureste* és clara. L'informe enviat al consell de ministres sobre les possibilitats que l'Agència es domiciliara al sud del País Valencià va ser redactat per l'alacantí Joan Ignasi Moltó, secretari d'Estat d'Indústria i mà dreta de Juan Ignacio Eguiagaray, ministre d'Indústria i antic reponsable de política administrativa i autonòmica. Moltó va recomanar personalment la ubicació al Triangle i la va justificar amb aquestes paraules "és una àrea -va dir Moltó- amb teixit industrial i comercial en expansió, bones comunicacions per aire, terra i mar, bon clima i medi ambient, i bona infraestructura hotelera". Dies després, Moltó precisava que la instal·lació d'aquesta oficina pretén la descentralització de les institucions i la potenciació de l'Eix Alacant-Múrcia.

Descentralització valenciana i projecte *Sureste* són punts de relleu en l'actual programa alacantí de "solidaritat socialista". Per Moltó, l'esmentat Eix del Surest ha d'arrancar basant-se en el Triangle de les tres ciutats valencianes, però tenint "molt present la capacitat de connexió viària amb Múrcia, que el govern considera un eix perfecte, la Califòrnia europea. Al cap i a la fi Múrcia només es troba a 40 minuts del Triangle". L'ajuntament d'Elx, al front del qual hi ha el socialista Manuel Rodríguez, també vol promoure que Múrcia s'implique en el desenvolupament del Triangle per tal de guanyar per a la seua ciutat una estació del codiciat AVE.

El senador Franco ja havia temptejat aquesta idea, paradoxalment lermista, expressant que el Triangle podria representar l'establiment d'una segona centralitat ben forta, "una seria la valenciana i una altra, la del sud", que, al seu parer, "se centraria en Alacant, una de les zones potencialment més expansives d'Espanya, amb un radi d'influència econòmica que s'estendria des de Cartagena fins a Almansa" (vegeu mapa adjunt). El ministre Eguiagaray serà invitat a la propera reunió de la societat mixta del Triangle, que presideix un home políticament afí a Àngel Franco, el conseller valencià d'Indústria, l'il·licità Martín Sevilla.

Per la seua part, arran de l'anunci de la instal·lació a Alacant de l'Agència de Patents i Marques, un exultant Manuel Pérez, portaveu del Club d'Inversors i soci majoritari d'Estructures y Cimientos Insulares, SA (ECISA), insistia a dir que el Triangle "transformarà el model productiu de la província". Tesi que demostra, doncs, que tot un vesper d'especulació, especialment urbanística, dorm observant de reüll com progressen els esdeveniments actuals per llançar-se a allò que promet ser el negoci del segle. **Ismael Belda**